

מ"ת 50596/07/19 - מדינת ישראל נגד משה בן משה, ישראל קקון, אלי אברהם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 50596-07-19 ישראל נ' בן משה ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. משה בן משה 2. ישראל קקון 3. אלי אברהם

החלטה בעניינם של משיבים 1 ו-3

לפני בקשה למעצר המשיבים 1 ו-3 (להלן: "המשיבים") עד תום ההליכים.

רקע דיוני

בתאריך 21.7.19 הוגש נגד המשיבים ונגד משיב 2 כתב אישום, בו ייחסה להם המבקשת עבירות שניתן לתת להם שם הכותרת "עבירות נשק". ביחס למשיב 1, על פי כתב האישום, יוחסו לו שלוש עבירות: רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק ו- ירי מנשק חם. למשיב 3 יוחסה עבירה של נשיאת נשק.

על פי תמצית עובדות כתב האישום, נאמר כי המשיב 1 ביקש לקנות נשק ותחמושת. לפיכך פנה המשיב 1 למשיב 2 - ישראל קקון - וביקש לקנות ממנו אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת מסוג קליעים 9 מ"מ אשר היה בחזקת משיב 2. בין השניים הוסכם כי המשיב 2 יביא את האקדח למשיב 1 ולאחר שייבחן כשירותו יקנה אותו מהמשיב 2. המשיב 1 התעקש לבצע ניסוי האקדח בטרם הקנייה. לאחר שמשיב 2 השיג תחמושת לאקדח, נדברו השניים להיפגש. ביום 7.7.19 סמוך לשעה 20:20, הגיעו המשיבים למקום המצוי בסמוך לדירתו של משיב 2. המשיב 1 והמשיב 2 ביצעו ניסוי ירי של האקדח, בעקבות כך הועבר האקדח לידי המשיב 1 באמצעות מסירתו לידי המשיב 3. סמוך לשעה 21:10 נעצרו המשיבים בחניון בנין בעיר רמת גן. בתא הכפפות ברכב בו נסעו, נתפס האקדח.

בצמוד לכתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום הליכים.

באשר למשיב 2, בדיון שהתקיים לפני ביום 19.9.19 הצהיר בא כוחו כי קיימות ראיות לכאורה לעובדות כתב האישום המתייחסות אליו בלבד, וביקש להורות על שחרור המשיב 2 לחלופת מעצר. בתום דיון ממושך, ושמיעת טיעוני הצדדים, דחיתי הדיון בעניינו של משיב זה למתן החלטה.

ביום 3.10.19 נתתי החלטה בעניינו של משיב 2. בהחלטה זו הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים (יצוין כי ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט העליון נדחה ביום 31.10.19 - ראו בש"פ 6642/19).

בעניינם של המשיבים התנהלו מספר דיונים. עיון בדיונים השונים מגלה כי עסקו בעיקר במצבו הרפואי - בריאותי של המשיב 1. מתחילת הדיונים, כמו גם בבקשות השונות, והרבות, טענו באי כוח המשיב 1 כי יש לשחררו לאלתר, משום מצבו הרפואי. הדגש בטיעונים ובבקשות הרבות כמו גם במסמכים הרפואיים שהגישו באי כוח המשיב 1, היה כי המשיב 1 סובל מגידול ממאיר במוחו, משום כך, מצבו הרפואי מסכן חיים, וכי אין להשאירו במעצר משום חוסר יכולת שב"ס לטפל במצבו בריאותי המורכב. סופו של הליך, הוא שסברתי כי ראוי לקיים דיון בשאלת הראיות לכאורה בתיק, ואחר כך לשקול מצבו הרפואי, אם יהיה צורך בכך, וזאת יש לעשות, במסגרת טיעונים לשחרור לחלופת מעצר. העיקרון המנחה הוא כפי המכונה במקומותינו "דרך המלך", כלומר: הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ואחר כך בשאלת עילת המעצר וחלופת מעצר.

לפיכך, משום שבאי כוח המשיבים סברו כי אין בנמצא תשתית ראייתית כדין בהליך הבקשה למעצר עד תום הליכים, התקיימו דיונים ארוכים ביותר בשאלת הראיות לכאורה. לא אחזור על מסכת הדיונים ועל הטיעונים השונים שהעלו באי כוח המשיבים באשר לקיומן או למעשה לפי הטענה, לאי קיומן של ראיות לכאורה, תחת זאת, אפנה להחלטתי מיום 7.10.19 - בה קבעתי, לאחר עיון ובחינת הראיות בתיק זה, כי קיימות ראיות לכאורה כפי המשמעות הנדרשת על פי הדין.

טיעוני הצדדים

השלב הבא בהליך זה הוא הבקשה לשחרר המשיבים ממעצר. באי כוח המשיב 1 הרבו לטעון ולהגיש מסה רבה ביותר של מסמכים רפואיים, מן העבר וסמוך להווה, והטענה האחת היא: מצבו הרפואי של המשיב 1 קשה ביותר, יש לשחררו לאלתר שכן המשך מעצרו מסכן את חייו.

באשר למשיב 3 טען בא כוחו כי, במקרה זה, מתקיים הכלל שיש לבחון חלופת מעצר כמחויב על פי החוק, כלומר פגיעה פחותה יותר בחירותו של המשיב 3, מאשר מעצרו. הדיון שבהמשך יחולק לשניים: האחד באשר למשיב 1 והשני באשר למשיב 3.

באשר למשיב 1. כאמור, התמקדו סניגוריו בהיסטוריה הרפואית שלו. על פי המסמכים שהגישו באי כוחו של המשיב 1, המשיב 1 לוקה בגידול ממאיר במוחו, גידול הגורם לו, כך לפי הטענה, להתקפי אפילפסיה, סבל רב, וסיכון חייו בעודו במעצר. לפי טענה זו, שחרורו ממעצר יביא לטיפול מיטבי במצבו, בבחינת צו השעה כצו חירום הומניטרי.

באי כוח המבקשת, הציגו למעשה שני נימוקים לדחיית שחרור המשיב 1 לחלופת מעצר. האחת בשפה רפה משהו וזאת משום הזהירות שמא יפגעו באדם, אך מתוך תוכן הדברים ניתן להבין כי סבורה המבקשת שאכן, המשיב 1, מציג מיצג רפואי מעורר דאגה רבה, אך לא היא: לנוכח התנהלותו בעבר ולנוכח המסמכים הרפואיים משב"ס לפיהם מצבו של הרפואי של המשיב 1 נתון לביקורת וטיפול. הנימוק השני, משלב בין חומרת מעשי המשיב 1, דהיינו עבירות נשק, עברו הפלילי המכביד, התנהלותו עובר למעצרו ואורח החיים העברייני ומשום כך מסוכנותו הרבה שאין לאיינה או להפחיתה בשחרורו, למרות מצבו הבריאותי. עוד נטען כי, יש באמצעים של שב"ס כדי לדאוג לבריאותו של המשיב 1. כמו כן, הפנתה לתסקיר שירות המבחן מיום 6.8.19, שהוגש בעניינו בשלבים מקדמים של ההליך, תסקיר שהוגש בהחלטה מהדיון הראשון בבקשה זו, שהתקיים ביום 21.7.19. באי כוח המבקשת הדגישו כי התסקיר אינו ממליץ על שחרור המשיב 1.

באשר למשיב 3 טענה המבקשת כי לנוכח עברו הפלילי, חומרת העבירה, וככל שמדובר בעבירות נשק, הרי מסוכנותו גבוהה. כמו כן, הפנו לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בשלבים המוקדמים של ההליך גם בעניינו של משיב 3 אשר אינו עומד לצדו של משיב זה.

דין והכרעה

המשיב 1, כאמור, טען כי אין ראיות לכאורה, לעובדות כתב האישום, כמשמעות מושג זה בדין. משום כך, נטלתי חומר החקירה וחומר הראיות לעיון ובחינת הראיות. כאן המקום להעיר ולהדגיש את הידוע, אך אני סבור שיש להעלותו תדיר. כמובן שזכותו של עצור לטעון לאי קיומן של ראיות לכאורה. בצד זאת, יש לעיתים, והניסיון המשפטי המצטבר מוכיח זאת תדיר, שעיון בחומר החקירה והראיות בתיק, מביא ונותן תמונה רחבה ביותר, לאו דווקא באשר לקיומן של ראיות לכאורה, אלא על נסיבות המקרה ובמיוחד על נסיבותיו והתנהלותו היומיומית של העצור. וכאן, בתיק זה, מתוך הראיות בתיק, עולות נסיבות רלבנטיות ביותר לעניין זה. יתירה מזו, אני סבור כי בתיק זה, במיוחד, לנוכח המפורט להלן, קיימת חשיבות רבה, לעיון עיון מעמיק בחומר החקירה וחומר הראיות.

התמונה העולה מתוך חומר החקירה והראיות שהתגלתה לי, היא של אדם השקוע כל כולו בעולם העברייני. המשיב 1 מנהל אורח חיים עברייני, הכולל שימוש תדיר בכלי רכב שכורים, שימוש בנהגים ובמאבטחים, אדם הנתון במאבק או באיומים על רקע פעילותו העבריינית, עד כדי ניסיון להתנקש בחייו כפי שיצוין להלן מתוך הראיות בתיק.

כשאני בוחן ושוקל עניין חשוב ביותר, שהרי ברכישת האקדח על ידי המשיב 1 אנו עוסקים, עולה מיד השאלה: לשם מה לו למשיב 1, לקנות אקדח? התשובה, מתוך חומר החקירה והראיות פשוטה בתכלית. אדם זה, החי בעולם הפשע, עולם אלים ומסוכן, זקוק לכלי נשק הן להגנה מפני מתנקשים כמו גם לשימוש נגד אויביו. אין הוא זקוק לאקדח לצורכי ספורט

ירי או למטרות תמימות אחרות. ואין לשכוח, מדובר באדם הטוען כי מצוי הוא בסכנת חיים מידית משום מחלתו.

על מנת להבין התנהלותו העבריינית של המשיב 1 אפנה להודעתו של אחד, אלכסנדר פישר, מיום 17.7.19 שגר בבאר שבע (למקום מגוריו משמעות בהמשך), אשר כנראה היה בגדר נהג של המשיב 1. לדבריו, בתשובה לשאלה, ענה כי לא היה נהג של המשיב 1, וכך אמר: **"היינו נוסעים ביחד לא הייתי נהג שלו"** (שורה 6). אלא, שהמשך האמור בהודעה ממחיש רבות על התנהלותו של המשיב 1 בחיי היום יום. אדם זה נשאל על ידי החוקר: **"האם היית עם משה בן משה באירוע הירי שהיה בחודש אפריל ברח' אח"י להב בראשון לציון? והתשובה הייתה: "כן עמדנו בחוץ. אני עוד בחור שקוראים לו רון, ראיתי אותו פעם ראשונה, ועוד בחור שאני לא מכיר שגם ראיתי אותו בפעם ראשונה, היינו מתחת לבית, ראיתי TMAX שחור שהגיע לאט בכביש, הוא הסתכל בכיוון שלנו ונסע. אחרי כמה דקות הוא חזר עצר מולנו והתחיל לירות..."**. אחר כך סיפר כי נמלט מהמקום. הוא נשאל עם איזה רכב היה ותשובתו הייתה עם סקודה סופרב, רכב של חברת השכרה. ונשאל מי שכר את הרכב, התשובה הייתה **"נראה לי שמשה"**. בהמשך נשאל אם נהג בעוד רכבים שמשה שכר, ותשובתו הייתה: **"כן עוד פעם אחת נהגתי ביונדאי טוסון בצבע לבן לפני חודש משהו כזה"**.

על אורח חייו של המשיב 1 ניתן ללמוד בצורה ברורה ביותר מהודעתו של אחד מקסים גוזיק. מקסים זה, על פי הודעתו, שימש כמאבטח של המשיב 1: **"עד לפני 4 שנים"**. לפי דבריו, בעת שמסר הודעתו (9.7.19) לא שימש כמאבטח של המשיב 1 אלא: **"לפעמים הוא ביקש ממני שאני אסביר קצת את העבודה לחברים שלו למאבטחים שלו. את הידע שלי מה שאני יודע, איך לבדוק רכב. מה באמת יכולה להיות סכנה בעבודה הזאת מסביר להם שהעבודה הזאת שהם באו לא לחפש צרות להימנע מבעיות"**. אחר כך נשאל אותו "חבר - מאבטח", למה המשיב 1 צריך מאבטחים? ותשובתו: **"אין לי מושג. תשאל את משה. אני חושב שבנאדם שצריך מאבטחים אז יש לו סכנת חיים אם הוא צריך מאבטחים"**. בהמשך נשאל על אירוע הירי על המשיב 1 וחבורתו, תשובתו הייתה שמשיב 1 אמר לו שלא היה במקום. אלא שבהמשך הודעתו אומר מקסים גוזיק: **"אמרתי לו אני לא יודע אבל אני חושב שיש איזה שהוא מסר אולי. אמרתי לו הכי טוב סע לחודש חודשיים לחוץ לארץ לטיול. הוא גם רצה לנסוע מאז שהוא השתחרר אבל הוא לא יכול לצאת מהארץ כי יש לו צו עיקול"**. מקסים זה מאשר שבאירוע היירי מחודש אפריל היו מאבטחים שאבטחו את המשיב 1 (שורה 52 להודעה). בתשובה השיב כי אחד מהם: **"היה אלכס אני לא יודע מה שם המשפחה שלו, הוא מבאר שבע... דיברתי איתו אחרי האירוע, הוא אמר לי שהם עמדו הוא ועוד מישהו עמדו בצד. מישהו שבא אותו גם מבאר שבע, גם מאבטח..."**. הודעתו של אדם זה חשובה ביותר להבנת אורח חייו והתנהלותו של המשיב 1 סמוך לרכישת האקדח, כפי הראיות בתיק זה. אני סבור שמתוך הודעות השניים, אלכס ומקסים, ברור כי המשיב 1 מצוי ושקוע בעולם העברייני.

מכאן, חשוב להפנות לעברו הפלילי של המשיב 1. אקדים ואומר כי עברו הפלילי מכביד ביותר. למשיב 1, ארבע הרשעות קודמות. ראוי לבחון הרשעותיו על פי מועד ביצוע העבירות ולא דווקא על פי מועדי גזרי הדין כפי המופיע ברשימת ההרשעות הקודמות שבגיליון הרישום הפלילי. ההרשעה הראשונה, כרונולוגית, הינה הרשעה מס' 2 בגיליון ההרשעות הקודמות. עיון ברישום כמו גם בכתב האישום המתייחס אליו, כפי המופיע בתכנת "נט המשפט" מגלה כי ביום 23.7.08 דהיינו: בהיות המשיב 1 כבן 20 בלבד, התפרץ באישון לילה ביחד עם אחר לבית קפה בבתי-ים, גנב רכוש וכסף מזומן בסך של 20,000 ש"ח. העונש שהושת על המשיב 1 בגזר דין מיום 21.4.14, דהיינו בחלוף כשש שנים מעת ביצוע העבירות, היה מאסר מותנה למשך 12 חודשים לתקופה של שנתיים וקנס.

ההרשעה הבאה, מבחינה כרונולוגית, הינה זו שבמס' 4 בגיליון ההרשעות הקודמות. עיון בתיק גופו, בתכנת "נט המשפט", מגלה כי מדובר בעבירה של סיוע לסחר בסמים. תאריך העבירה 22.3.11. על פי כתב האישום המשיב 1 ביחד עם אחר סחרו בסם מסוג חשיש. בסופו של ההליך נדון המשיב 1 לעונש של 6 חודשי מאסר שריצויו יהיה בעבודות שירות. אלא שסמוך לאחר תחילת ריצוי העונש, ביקש הממונה על עבודות שירות בשב"ס לבטל העונש ולהורות כי העונש ירצה מאחורי סורג וברית. הנימוק לכך - מעניין ורלבנטי ביותר - הנימוק היה שהמשיב 1 הגיע למקום עבודות השירות כשהוא מלווה בשומרי ראש! כמו כן, על פי חוות דעת מהמשטרה, קיים היה סיכון למשיב 1 וסיכון ממנו. עוד עולה כי בעוד ההליך מתקיים, נעצר המשיב 1 בגין עבירות של קשירת קשר לפשע ונהיגה פוחזת ברכב, מושא ההרשעה מס' 3 ברשימת הרשעותיו הקודמות. משום כך, הוחלט כי גזר הדין ישונה וכי המשיב 1 ירצה העונש מאחורי סורג וברית ולא בעבודות שירות.

ההרשעה הבאה של המשיב 1 היא זו המסומנת מס' 3, כמצוין לעיל, בגיליון ההרשעות הקודמות. כאן נדון המשיב 1 בגין עבירות של קשירת קשר לפשע ונהיגה פוחזת של רכב. מעיון בתיק על פי תכנת "נט המשפט" עולה כי על פי כתב האישום, נאשם המשיב 1 ביחד עם עוד 6 נאשמים, ביניהם אחיו אייל בן משה, בכך שבעקבות סכסוך שהיה למשיב 1 ולאחיו עם יריביו בעולם העברייני, בתאריך 24.1.13, ולאחר מעקב אחר היריבים, ניסו המשיב 1 ושותפיו לפגוע ברכבם של רוכבי אופנוע, אשר המשיב 1 ושותפיו סברו כי הם היריבים. בסופו של מרדף שביצעו המשיב 1 ושותפיו הסתבר כי אין מדובר ביריבים אלא בעוברי אורח תמימים. ראוי לעיין בעובדות כתב האישום בתיק זה. כתב האישום מתאר תמונת מצב אלימה מאוד של המשיב 1 ושותפיו, הרודפים אחר עוברי אורח, שרכבו על אופנוע, וניסיון לעצורם באלימות באמצעות חסימת דרכם. לאחר שעצרו אותם הסירו בכוח ובהטלת אימה עליהם את קסדותיהם, שאז הוברר כי אין מדובר ביריבים. אין ספק, מדובר בתמונת מצב אלימה, קשה ועוררת אימה. בית המשפט המחוזי שדן בעניינם גזר על המשיב 1 עונש של 9.5 חודשי מאסר. אלא שמשום שעל המשיב 1 עמד תלוי עונש המאסר למשך 6 חודשים, שהומר מעבודות שירות למאסר מאחורי סורג וברית, קבע בית המשפט בגזר הדין, ששלושה חודשים ירצו באופן חופף לעונש המאסר שגזר ושלושה יהיו מצטברים ל- 9.5 חודשים. (ראו גזר הדין מיום 2.12.13 בתיק פלילי 10603-02-13).

בכך לא די, לא תמה מסכת עבריינותו של המשיב 1. בית המשפט המחוזי דן בכתב אישום שהוגש נגד המשיב 1 ושותפיו נוספים בהרשעה אשר מסומנת במס' 1 בגיליון ההרשעות הקודמות, לפיה נדון המשיב 1 וגזר דינו ביום 25.12.16 לעונש של 44 חודשי מאסר. כפי שראוי לעיין בכתבי האישום השונים כמפורט לעיל ראוי באופן מיוחד לעיין בכתב אישום הרלבנטי להרשעה ולעונש בפריט זה שבגיליון ההרשעות הקודמות. כתב אישום מגלה, טפח נוסף לאורח חייו העברייני, האלים ואף הנוטה במידה מסוימת לתמונת מצב של ארגון פשיעה שבראשו עומד המשיב 1. אכן, כתב האישום אינו מייחס עובדות של ארגון פשיעה אך, משום הניסיון המשפטי המצטבר בעבירות אלה ובתחום הפשיעה העבריינית, ראוי לבחון לעומק עובדות כתב האישום.

על פי כתב האישום בתיק זה, המשיב 1 ביחד עם שותפיו בכתב האישום, מבצע סדרה של עבירות אלימות, למעשה התארגנות של חבורה עבריינית לביצוע עבירות אלימות או שמא הטלת אימה של הסובבים את המשיב 1 ושותפיו. תאריכי ביצוע העבירות הן נובמבר 2015. העונש שהשית בית המשפט המחוזי על המשיב 1 - 44 חודשי מאסר בפועל ועונשים נילווים (על פי גזר דין מיום 25.12.16).

לא בכדי פירטתי בהרחבה העבירות, כתבי האישום, וגזרי הדין של בתי המשפט, אשר דנו את המשיב 1 בעבר. הסיבה לכך היא, שמעבר ואל מול המרכיב הרלבנטי של העבר הפלילי בהליך הבקשה למעצר עד תום הליכים, כמרכיב לבחינת וקביעת מסוכנותו של האדם, מצויה הטענה העולה ונשנית, גם בהליכים הקודמים, גם בעתירות אסיר רבות, כמו גם בהליכים השונים בבית המשפט העליון להפסקת מאסרו של המשיב 1, בדבר מצבו הבריאותי המורכב, כפי הנטען, של המשיב.

בהליכים המשפטיים הרבים, כמו גם בהליך שלפני, טען המשיב 1, חוזר וטען, כי יש לשחררו ממאסר או ממעצר לנוכח מצבו הבריאותי - שהרי גידול ממאיר בראשו. בתי המשפט בכל ההחלטות בהם עלתה טענה זו, מצאו לצינה, אך יחד עם זאת, קבעו שלמרות מצבו הבריאותי, הרי שבשב"ס יש ומצוי טיפול נאות למצבו.

אלא שלאחר שאני מתרשם ממכלול הנסיבות בתיק זה, לרבות התרשמותי מחומר החקירה והראיות שעיינתי בהן לעומק בתיק זה, התרשמתי מכך, שהמשיב 1, למרות הטענות כי נתון הוא בסיכון לחייו, כמי שמתהלך עם גידול ממאיר, בראשו, כפי הנטען, גידול שלפי הטענות גורם לו להתקפים אפילפטיים, הרי הוא חי חיו בשוליים העבריינים של החברה, ושקוע בחיי העבריינות. המשיב 1 מנהל מעין מסגרת עבריינית, שמאיימת על אחרים, הוא אף מאוים, משום פעילותו הפלילית, על ידי גורמים פליליים אחרים, המבקשים לפגוע בו. כפי העולה מחומר החקירה, אויביו אלה, יורים בכלי נשק קטלניים כדי לפגוע במשיב 1 ובשומרי ראשו. המשיב 1, אשר שוחרר ממאסר משום שבית המשפט כמו גם התביעה האמינו באשר למצבו הרפואי (ראו פסק דין מיום 13.12.18) ומשום כך, קיצרו מאסרו כשבועיים ימים על מנת שייקלט בבית חולים לצורכי טיפול, חוזר ומנהל אורח חיים עברייני כפי שבא לידי ביטוי בראיות שבתיק זה כמו גם בתיקים בהם הורשע בעבר.

באי כוח המשיב 1, הציגו לבית המשפט מסמכים רפואיים רבים ביותר, ובתוך כך בקשות רבות שכל מטרתן להציג מצב רפואי קשה מנשוא. איני מתעלם ממסמכים אלה. כאן המקום לציין שלאחר תום הדיון שהתקיים לפני ביום 22.10.19 בו קבעתי כי אתן החלטתי ואעבירה לצדדים, פנה המשיב 1 בערר לבית המשפט העליון בו טען כנגד דחיית המועד למתן ההחלטה וטען כי היה מקום ליתן החלטה על אתר, וכי יש להורות לקיים דיון דחוף בעניינו שבמהלכו ייבחנו מפקחים שהוצעו. כמו כן, עתר להורות על מתן החלטה בתוך פרק זמן קצוב. בית המשפט העליון, בהחלטה מיום 5.11.19 דחה את הערר, וקבע כי בין יתר השיקולים יהיה מקום לבחון בכווד ראש מצבו הרפואי של המשיב 1.

כפי העולה מהאמור לעיל, וכפי שיפורט להלן, לא התעלמתי כהוא זה, מהמפורט במסמכים הרפואיים שהגיש המשיב 1. יתירה מזו, עיינתי בכל המסמכים הרפואיים שהוגשו לי, עיון מעמיק, ושקלתי האמור בהם בכווד ראש. אוסיף ואומר כי שקלתי גם חוות דעתו של סג"ד ד"ר רמי פרנקל, רופא מחוז מרכז של שב"ס מיום 11.9.19, שיש בה כדי לתת מבט אחר על מצבו של המשיב 1. אלא שקשה ביותר להתעלם מכך, שמאז 2010, עת אובחן המשיב 1 כמי שבראשו גידול, מבצע עבירות ומנהל אורח חיים עברייני, כפי שבא לידי ביטוי בתיק זה ובתיקים האחרים, כפי שבחנתי וצינתי לעיל.

על פי הראיות בתיק שלפני, עולה כי אורח חייו היומיומי של המשיב 1, מתבטא בכך שהמשיב 1 שוכר כלי רכב רבים, מתנהל עם שומרי ראש מזה שנים (המכונים "מאבטחים"), מאוים על ידי גורמים עבריינים שמנסים לפגוע בו ואף יורים עליו, רוכש אקדח - נשק קטלני - כמו גם על פי הרשעותיו הקודמות וכתבי האישום שהוגשו נגדו, מתנהל עם חבורה של

שותפים, לביצוע עבירות פליליות שיש עמן הרבה אלימות. ואני שואל, הכזו היא התנהלותו של מי אשר מצוי בסכנת חיים?!

למעשה, התמונה העולה היא של אדם, בעל אישיות דומיננטית, פיקח, מפוקח, שיש במעשיו משום מניפולטיביות רבה. ושוב, אני מפנה לדבריו לעיל, של חברו, ומי שהיה מאבטחו של המשיב 1 במשך שנים, וכיום הוא מעין יועצו לעניין אבטחתו ובחירת שומרי ראשו - מקסים גוזיק. וכאן עולה השאלה: מי הוא אותו אדם הנזקק לנהגים, לרכבים שכורים ולשומרי ראש? ועוד שאלה: איזה מסקנה יש להסיק באשר לאותו אדם?

אולי ואשאל בתמיהה ובלי שתהיה תשובה לתמיהה. לפני אדם, אשר לדבריו ולדברי סניגוריו, מצוי הוא בסכנת חיים משום גידול במוחו. האם אדם במצבו הקשה הזה, מאז 2010, ינהל אורח חיים כפי הבא לידי ביטוי כמפורט לעיל?! אדם כזה, במצבו, צפוי שימצא בקדימות ראשונה, מקום הולם לטיפול רפואי מתאים שיציל את חייו. תחת זאת נמצא הוא מנהל שיחות עם מי שימכור לו כלי נשק, נמצא מתנהל עם מאבטחים או עושה "ניסוי כלים" עם אקדח, על מנת להיווכח כי האקדח שיקנה תקין? התמיהה אומרת רבות באשר למסוכנותו של המשיב 1, כמו גם, במידה רבה, משום מענה או מבט אחר לטענות הרבות ולמסמכים הרפואיים הרבים שהוצגו לפני במהלך הדיונים.

ועוד יש להוסיף, ככל שאני בוחן טיעוני המשיב 1 מפי באי כוחו, עולה שאלה מטרידה אחרת, הקשורה לטענות המשיב 1 באשר למצבו הקשה משום הגידול במוחו. השאלה היא: האם למעשה אין כאן בקשה למתן חסינות מפני מעצר או מאסר? בשאלה זו ראוי להפנות לרע"ב 6571/18. בהליך זה, נתבקשה רשות לערער על החלטת בית משפט המחוזי מרכז - לוד אשר דחה עתירת המשיב 1 לשחרור מוקדם ממאסר. כאן ראוי להפנות לדברי סגן גונדר יואב אביטן, היועץ המשפטי, לפיהם, בעת שנקלט בשב"ס במעצרו הנוכחי, סירב המשיב 1 לקבל טיפול רפואי ואף חתם על מסמך ויתור על טיפול רפואי (עמ' 38 שורה 14 לפר' הדיון מיום 23.9.19).

בבית המשפט העליון, בתיק רע"ב הנ"ל, חזר המשיב 1 על טענותיו באופן כמעט זהה לאלה הנשמעות כיום בהליך שלפני. בית המשפט העליון המליץ המלצה למדינה ולשב"ס להיעתר לבקשה לשחרור מוקדם. המדינה ושב"ס הסכימו להמלצת בית המשפט **רק** לאחר שצורפה הפניה לאשפוז המשיב 1 בבית חולים **וכתנאי** לקבלת הבקשה. ויודגש, עיון בהליכים בתיק הנ"ל, מגלה כי תנאי האשפוז משום המצב הרפואי של המשיב 1 היה תנאי בל יעבור.

המשיב 1 שוחרר שחרור מוקדם ביום 14.12.18, למעשה משום שהוצג לבית המשפט העליון, אישור שבית חולים נכון לקלוט את המשיב 1 לצורכי טיפול עד ליום 31.12.18 (החלטת בית המשפט העליון מיום 13.12.18). כפי העולה מהחומר שלפני, לא עשה המשיב 1 דבר כדי לטפל בבעייתו הרפואית הקשה שהייתה בסיס להחלטה ברע"ב 6571/18.

והנה, כפי העולה מתוך חומר הראיות בתיק, לא חלף זמן רב מעת ששוחרר כאמור ממאסר, חזר המשיב 1 לאורח חייו העברייני, או שמא המשיכו, מלפני המאסר למשך 44 חודשים, שגזר עליו בתיק 61549-11-15. עובדה זו עולה ברורות, מדברי חבריו, מאבטחיו, או נהגיו של המשיב 1, כפי שהבאתי לעיל, שבחודש אפריל ניסו לפגוע במשיב 1 ובמאבטחיו בירי כלפיהם.

ראוי לעיין בפרוטוקול גזר הדין מיום 22.12.16 בתיק 61549-11-15, באשר לטיעונים הנוגעים למחלתו של המשיב 1. וכך נאמר בגזר הדין מלפני כשלוש שנים (2016):

"הסנגור המלומד, עו"ד יקי קהן, הרחיב בעניין מצבו הרפואי של נאשם 2 והניח בפני בית המשפט אסופת מסמכים המעידים, לגישתו, על התדרדרות מצבו הרפואי מיום מעצרו. הסנגורים הנכבדים סבורים, לאור מצבו הרפואי החריג של הנאשם, כי יש בסיס איתן לחריגה מכל מתחם שייקבע בעניינו תוך הסתפקות בימי מעצרו בלבד" (עמ' 5 לפר' משורה 3 ואילך).

ובשולי גזר הדין הפנה כב' השופט רוזן תשומת הלב לממונים על מאסרו של המשיב 1 בשב"ס בדברים אלה:

"מצבו הרפואי של נאשם 2 בכי רע.

בהמשך להחלטות בית המשפט העליון, הנני חוזר ומדגיש כי שומה על גורמי שב"ס לעמוד על המשמר בכל הנוגע למצבו הרפואי של נאשם 2, להיות ערים לסיכונים הקיימים, לנקוט בכל צעד שבכווח למנוע החרפה ולאפשר טיפול מהיר ומקצועי במקרים של התקף או החמרה במצב".

הנה כי כן, אותן טענות מלפני שלוש שנים, נטענות גם כיום בהליך שלפני. לנוכח דברים אלה, תוהה אני, ביני לביני, באשר לשאלה המטרידה שצינתי לעיל, שמא מצא המשיב 1 לבסס לעצמו מעין חסינות מפני מאסר או מעצר משום מצבו הבריאותי הנטען על ידו. שמא אומר הוא לעצמו, כפי שהיה בעבר כך גם עתה. אעבור עבירות, ואם איעצר אטען כי מצבי הבריאותי הקשה מחייב שחרורי. אני סבור שעל שב"ס לדאוג לבריאותו ושלומו של המשיב 1. לשב"ס האמצעים לטפל במשיב 1 ושכמותו. מכל מקום, אני דוחה הטענות כי אין בידי שב"ס האמצעים להבטחת שלומו ובריאותו של המשיב 1, כפי חובת שב"ס על פי החוק. ברור הוא שאם המשיב 1 יסרב לקבל טיפול בעודו במעצר, נוטל הוא אחריות למצבו הבריאותי.

מסקנתי במקרה שלפני, בלי להתעלם מהטענות ומסמכים הרפואיים שהוצגו לי, כמו שהוצגו בהליכים המשפטיים הרבים, כל הליך בעתו, ולאחר שאני שוקל בכובד ראש, טענות בדבר המצב הבריאותי של המשיב 1 אל מול מסוכנותו הרבה, אני סבור שמסוכנותו של המשיב 1, מצויה ברף גבוה ביותר עד כי דוחקת אל הצד הטענות בדבר מצבו הבריאותי. אחזור ואומר בהדגשה, מצבו הבריאותי יטופל כדבעי בשב"ס.

מכל מקום, אף על פי ולמרות האמור במסקנתי לעיל, שהיה בדברים, כשהם לעצמם, כדי להחליט כי מסוכנותו של המשיב 1 מצדיקה מעצר בלי לבחון חלופת מעצר, עינתי בתסקיר שירות המבחן שהוגש בתיק זה בטרם דיון בשאלת הראיות לכאורה, וממילא בטרם עיין בית המשפט בראיות, בחומר החקירה ונחשף לנסיבות העולות מעיין בתיק גופו, נסיבות המצביעות, כאמור, על מסוכנותו הרבה של המשיב 1.

שירות המבחן, ידע לפרט ולהצביע, על כל הנסיבות, העובדות והנתונים הרלבנטיים לעניין. סופו של תסקיר הוא ששירות המבחן מצא כי אין לבוא בהמלצה לשחרורו של המשיב 1. לא ארחיב הדיבור באשר תסקירי שירות המבחן ובעיקר לתפקיד רב החשיבות הממלא שירות המבחן, כמסייע לבית המשפט לבוא לכדי החלטות מושכלות. עיין בתסקיר מגלה, המידה הרבה של המקצועיות והמיומנות של שירות המבחן. בתסקיר נערכה סריקה מקיפה ביותר של כל הנסיבות, העובדות והנתונים הרלבנטיים לעניין. עיין ובחינת המסקנות אל מול העובדות הרלבנטיות מגלה כי לא נפל דופי או טעות

בתסקיר. אין אלא לברך את שירות המבחן, על עבודתו הטובה, גם במקרה זה.

לנוכח, האמור והמפורט לעיל, איני סבור שיש בחלופת מעצר כלשהיא כדי לאיין מסוכנותו של המשיב 1, וכל חלופה לא תסכון.

סוף דבר, באשר למשיב 1, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

באשר למשיב 3. גם בעניינו של משיב זה, ראוי לעיין ולהתרשם מתיק החקירה. כוונתי להתנהלותו בעת חקירתו. מדובר בהתנהלות בעייתית ביותר. המשיב 3 אינו נותן הסבר לראיות שהוטחו כלפיו. אינו נותן הסבר לחלקו בעבירת הנשק. משום כך, אין זאת כי אם חלקו של משיב זה זהה לחלקו של משיב 1 בנסיבות המקרה. לא ברור מה הקשר בין השניים בהתייחס לעבירות ונסיבות ביצוען. באין הסבר, אזי המסקנה העולה שהשניים ביצעו רכישת הנשק בצוותא חדא.

גם למשיב 3 עבר פלילי מכביד. מתוך נסיבות המקרה כפי העולה מתיק החקירה גם הוא מצוי בעולם העברייני.

שירות המבחן הגיש תסקיר שהתייחס למשיב 3. התסקיר הוגש, כאמור, בשלבים מוקדמים של ההליך, בטרם עלה בידי בית המשפט לעיין בחומר הראיות בתיק. גם משיב 3 טען כי אין ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. כדרכו של שירות המבחן, הוא ערך והגיש תסקיר מקיף ביותר, ענייני ומעמיק. שירות המבחן בחן גם בעניינו של משיב 3, כל הדרוש בחינה בקשר להמלצה בעניין חלופת מעצר. בסופו של דבר בא לכדי מסקנה כי לאור התרשמות שירות המבחן מדפוסי התנהגות שוליים והתמכרותיים ברקע למעצרו החוזרים ונשנים, גם משום שלא נמצאה חלופת מעצר מתאימה, אשר תצמצם מסוכנותו של המשיב 3, לא הומלץ על שחרור ממעצר ומומלץ על מעצרו עד תום ההליכים.

לא נשמע מטיעוני בא כוח המשיב 3 כי המשיב 3 מבקש להשתלב בהליך טיפולי כוללני בדמות קהילה טיפולית. שירות המבחן מצא בשולי התסקיר לציין כי אילו היה המשיב 3 מביע מוטיבציה ראשונית להשתלבות בהליך טיפולי בהתמכרויות, היה שירות המבחן בוחן זאת. משום דברים אלה, מצא בא כוח המשיב 3 להסיק כי למעשה אין שירות המבחן שולל חלופת מעצר, לפיכך עתר להורות על מעצר המשיב 3 באיזוק אלקטרוני.

מעיון בתסקיר, איני מוצא בסיס לסברת הסניגור. שירות המבחן המליץ באופן מפורש על מעצר עד תום ההליכים. כמו גם, לא מצא שיש חלופה מתאימה לכך.

סוף דבר, אני מורה על מעצר המשיב 3 עד תום ההליכים.

נדמה כי אין צורך להכביר מילים על החומרה הרבה שיש בעבירות נשק. מדי יום חוזים ונחשפים אנו לתוצאות האיומות והקטלניות שיש בשימוש בנשק בידי גורמים עבריינים. וכאן, במקרה שלפני, התגלתה תמונה של התנהלות עבריינית של המשיבים. מסוכנות עבירות הנשק ברורה. וככל שמדובר במסוכנות כה גבוהה ובנסיבות חמורות של המשיבים, אזי

המסקנה, לדעתי, מתוך, מכלול הנסיבות שלפני, היא שיש להורות על מעצר המשיבים עד תום ההליכים.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.